

ชื่อเรื่อง พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอกำแพงพระนคร
จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย ฉันทนา ธรรมชาติ

ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรวรรณ หมัดอาดัม , นายสุพร นนทแก้ว , นางโสภิต อุบล

หน่วยงาน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเกาะขวัญ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช

ปีงบประมาณ 2566

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Cross – sectional study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอกำแพงพระนคร จังหวัดนครศรีธรรมราช ทุกคนจำนวน 40 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 6 ส่วน คือ ลักษณะส่วนบุคคล, ความรู้, ทักษะ, แรงสนับสนุนทางสังคม, การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติ และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (χ^2)

ผลการวิจัยพบว่าเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอกำแพงพระนคร จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 70.00), ทักษะเกี่ยวกับโรคอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52.50), แรงสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52.50), การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 47.50) และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภาพรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.46, SD = 0.412) ระดับความรู้, ระดับทักษะ และระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ $P < 0.05$

ผลการศึกษานี้ทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการเสริมสร้างความรู้ และหาแนวทางส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอกำแพงพระนคร จังหวัดนครศรีธรรมราชได้ต่อไป

คำสำคัญ : ความรู้, ทักษะ, แรงสนับสนุนทางสังคม, การรับรู้, พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

Title Preventive behaviors for the prevention of coronavirus disease 2019 of Staff Dusit Subdistrict Administrative Organization
Tham Phannara District Nakhon Si Thammarat Province

Author Chantana Thammachat

Advisor Assistant Professor Uraiwan Madadam , Mr. Suraporn Nontakaew ,
Mrs. Sopit Ubol

Faculty Ban Koh Khwan Health Promoting Hospital, Nakhon Si Thammarat Provincial
Administrative Organization

Year 2566

Abstract

This study is a cross-sectional survey study aiming to study factors associated with the prevention behavior of the coronavirus disease 2019. The sample consisted of 40 officers of Dusit Subdistrict Administrative Organization, Tham Phannara District, Nakhon Si Thammarat Province. The data were collected by using a questionnaire which consisted of 6 parts: personal characteristics, knowledge, attitude and social support, perception of barriers to practice and behavior to prevent coronavirus disease 2019. The data were analyzed by descriptive statistics, calculated the percentage, the mean and the mean standard deviation, including analyzing the correlation of the data with Chi-Square statistics.

The results showed that most of the officers of Dusit Subdistrict Administrative Organization, Tham Phannara District, Nakhon Si Thammarat Province had knowledge about the coronavirus infection 2019 at a moderate level (70 percent), attitude about the disease was at a moderate level (52.50 percent), social support was at a moderate level (52.50 percent), perception of barriers to practice to prevent infection with the 2019 coronavirus was at a high level (47.50 percent), and behaviors prevention of coronavirus infection 2019 overall was very good (\bar{x} = 4.36, SD = 0.412). Knowledge level, attitude level and awareness level about coronavirus disease 2019 were significantly related to coronavirus disease prevention behavior at $P < 0.05$.

The results of this research revealed the factors affecting the prevention behavior of the coronavirus 2019, which can be used as a basis for enhancing knowledge and finding ways to promote the prevention behavior of coronavirus infection 2019 of Dusit Subdistrict Administrative Organization officers, Tham Phannara District, Nakhon Si Thammarat Province in the future.

Keywords: Knowledge, Attitude, Social Support, Perception of Coronavirus Prevention Behavior

บทนำ

การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2563 ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้มีการใช้มาตรการล็อกดาวน์ เพื่อเป็นการยับยั้งและป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้คนไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้คนในหลายด้าน โรคติดต่ออุบัติใหม่ส่วนใหญ่มีความซับซ้อนและยากต่อการจัดการ หากขาดระบบเครื่องมือป้องกันควบคุมโรคที่มีประสิทธิภาพแล้วโรคเหล่านี้อาจก่อเกิดความสูญเสียต่อชีวิตและสุขภาพของประชาชน และอาจส่งผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจอย่างมหาดล ซึ่งในแต่ละประเทศย่อมมีมาตรการการรับมือที่แตกต่างกันตามความรุนแรงของการแพร่ระบาด โดยในประเทศไทยกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และเนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนพบยารักษาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนั้นเป้าหมายหลักในการควบคุมโรค คือการป้องกันไม่ให้ผู้ติดเชื้อแพร่เชื้อไปยังบุคคลอื่น รวมไปถึงการป้องกันตัวเองจากเชื้อโรคของประชาชน (อภิชาติ อินทเจริญ และคณะ, 2564)

มาตรการด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะการล็อกดาวน์ได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนและธุรกิจในวงกว้าง ความรุนแรงของโรค และการแพร่กระจายบีบบังคับให้ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อหลีกเลี่ยงการมีปฏิสัมพันธ์ใกล้ชิด กับผู้อื่น คนจำนวนไม่น้อยต้องกักตัวทำงานที่บ้าน บ้างต้องดิ้นรนหาวิธีสร้างรายได้ช่องทางอื่น บางคนต้องเปลี่ยนอาชีพ ต้องประหยัดอดออม และใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น นอกจากนี้ การดำเนินชีวิตในแต่ละวันยังเปลี่ยนแปลงไปตั้งแต่เช้าจนถึง เช้านอน มีมาตรฐานใหม่ที่กลายเป็นความจำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น การใส่หน้ากากอนามัย การพกเจล แอลกอฮอล์เพื่อทำความสะอาดมือ ตลอดจนการหลีกเลี่ยงการสัมผัสวัสดุสาธารณะ หลายคนจำเป็นต้องหันมาเรียนรู้และ พึ่งพาช่องทางออนไลน์ในการใช้ชีวิต สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นประสบการณ์ใหม่ที่ไม่เคยเกิดมาก่อน

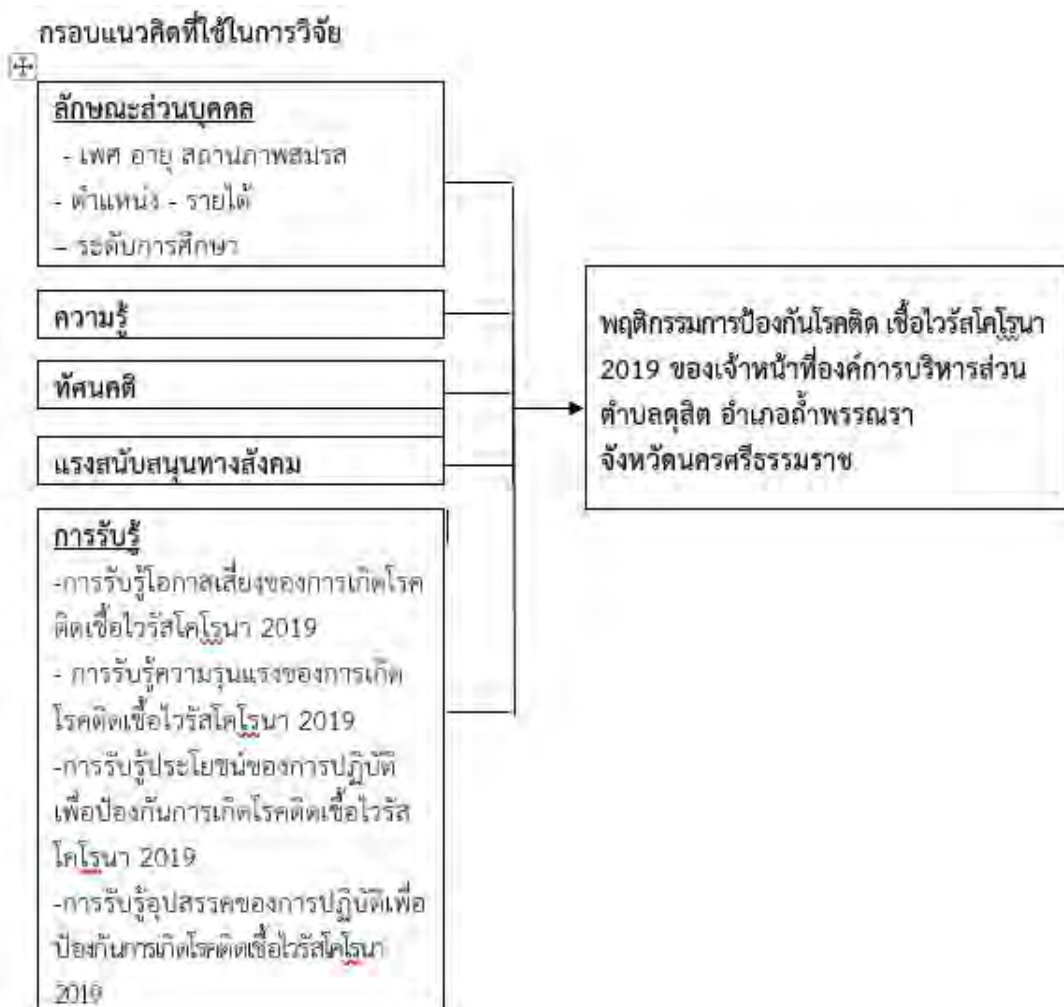
ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้อาการโรครุนแรงได้แก่ สูงอายุ ภาวะอ้วน มีโรคประจำตัว ได้แก่ เบาหวาน ความดันโลหิตสูง ไชมันในเลือดสูง โรคหัวใจ โรคไต และพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การสูบบุหรี่ จากการติดเชื้อ ส่งผลกระทบต่อทั้ง ผู้ติดเชื้อ ครอบครัวและสังคมรอบๆตัวของผู้ติดเชื้อ ผลกระทบต่อผู้ติดเชื้อทั้งด้านร่างกาย คือร่างกายเจ็บป่วย ซึ่งความรุนแรงอาจถึงขั้น เสียชีวิต ด้านจิตใจ คือ ความกลัว วิตกกังวลต่อการติดเชื้อของผู้ป่วย ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การขาดรายได้ ด้านสังคม เป็นที่รังเกียจ ของสังคม ผลกระทบต่อครอบครัวและชุมชนได้แก่ อาจเกิดการแพร่กระจายเชื้อได้

จากการเฝ้าระวังการแพร่กระจายเชื้อ และการติดเชื้อในพื้นที่ของประชาชนทุกกลุ่มวัย สถานศึกษา โรงเรียน วัด และสถานที่ราชการต่างๆ ในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลดุสิต อำเภอลำพูน เป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นที่มีประชาชนมาติดต่อราชการเป็นจำนวนมาก ต่อวัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดุสิต อำเภอลำพูน จังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อที่จะได้ นำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมในการป้องกันโรคที่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่เพื่อให้เป็นแบบอย่างให้กับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ ทักษะ และ การรับรู้ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช ทุกคน (ข้าราชการ, ลูกจ้างทั่วไป, ลูกจ้างภารกิจ และคณะบริหาร) จำนวน 40 คนซึ่งมีคุณสมบัติ คือ ปฏิบัติงานมาแล้วอย่างน้อยเป็นเวลา 6 เดือนขึ้นไป, อายุ 20 ปีขึ้นไป, สามารถอ่าน ออกเขียนภาษาไทยได้ดี และสมัครใจ และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือและคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ประยุกต์จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสุโขทัย (สุภาภรณ์ วงธิ, 2563) การศึกษาตามหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ปี 2564 ซึ่งผู้สร้างเครื่องมือได้สร้างเครื่องมือขึ้นเพื่อประเมินความรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 มีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence: IOC) อยู่ในช่วง 0.79 -0.80 และตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Chronbach's alpha coefficient) แบบสอบถามแต่ละส่วนมีค่าความเชื่อมั่นคือ ทศนคติ เท่ากับ 0.81 แรงสนับสนุนทางสังคม เท่ากับ 0.92 การรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เท่ากับ 0.87 การรับรู้โอกาสเสี่ยงเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เท่ากับ 0.97 การรับรู้ประโยชน์เกี่ยวกับ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เท่ากับ 0.96 การรับรู้อุปสรรคเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เท่ากับ 0.77 พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เท่ากับ 0.95 และความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (KR20) เท่ากับ 0.71

ผู้วิจัยได้พัฒนาคุณภาพของเครื่องมือก่อนใช้ในงานวิจัย โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นที่ปรึกษาวิจัย จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนมหาวิทยาลัย (เชี่ยวชาญด้านวิจัย) , สาธารณสุขอำเภอ (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ) และพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence : IOC) จากสูตร (Riviovelli and Hambleton, 1997) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80

แบบสอบถามเพื่อประเมินวัดความรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดุสิต อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 6 ตอน โดยมีลักษณะ แบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และเติมคำลงในช่องว่าง จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่ง และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในตำแหน่ง

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา 2019

แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา 2019 มีตัวเลือก 4 ตัวเลือก คือ ก ข ค ง จำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์และการวิเคราะห์คะแนน ดังนี้

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน การแปลความหมายการให้คะแนน แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ของบลูม (Bloom, 1975) ดังนี้

ความรู้ระดับสูง	ร้อยละ 80ขึ้นไป
ความรู้ระดับปานกลาง	ร้อยละ 60-79
ความรู้ระดับต่ำ	น้อยกว่าร้อยละ 60

ตอนที่ 3 ทักษะคิดเกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา 2019

ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราวัดประเมินค่า โดยมีมาตราวัด 5 หน่วย คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 12 ข้อ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5 คะแนน)	หมายความว่า ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวทั้งหมด
เห็นด้วย (4 คะแนน)	หมายความว่า ท่านเห็นด้วยกับข้อความบางส่วน
ไม่แน่ใจ (3 คะแนน)	หมายความว่า ท่านรู้สึกลังเลใจ ที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว
ไม่เห็นด้วย (2 คะแนน)	หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวเป็นบางส่วน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง(1 คะแนน)	หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความ ดังกล่าวทั้งหมด

การแปลความหมายระดับทักษะคิดเกี่ยวกับไวรัสโคโรนา 2019 แบ่งออกเป็น 3ระดับ โดยใช้เกณฑ์ของบลูม (Bloom, 1975) ดังนี้

ทักษะคิดระดับสูง	ร้อยละ 80ขึ้นไป
ทักษะคิดระดับปานกลาง	ร้อยละ 60-79
ทักษะคิดระดับต่ำ	น้อยกว่าร้อยละ 60

ตอนที่ 4 แรงสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกำป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราวัดประเมินค่า โดยมีมาตราวัด 5 หน่วย คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 13 ข้อ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5 คะแนน)	หมายความว่า ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวทั้งหมด
เห็นด้วย (4 คะแนน)	หมายความว่า ท่านเห็นด้วยกับข้อความบางส่วน
ไม่แน่ใจ (3 คะแนน)	หมายความว่า ท่านรู้สึกลังเลใจที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว
ไม่เห็นด้วย(2 คะแนน)	หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวเป็นบางส่วน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง(1 คะแนน)	หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ทั้งหมด

การแปลความหมายระดับแรงสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกำป้องกัน โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แบ่งออกเป็น 3ระดับ โดยใช้เกณฑ์ของบลูม (Bloom, 1975) ดังนี้

แรงสนับสนุนทางสังคมระดับสูง	ร้อยละ 80ขึ้นไป
แรงสนับสนุนทางสังคมระดับปานกลาง	ร้อยละ 60-79
แรงสนับสนุนทางสังคมระดับต่ำ	น้อยกว่าร้อยละ 60

ตอนที่ 5 การรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 3 ด้าน

การรับรู้โอกาสเสี่ยงเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 4 ข้อ
 การรับรู้ประโยชน์เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 3 ข้อ
 การรับรู้ อุปสรรคเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 3 ข้อ
 ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราวัด ประเมินค่า โดยมีมาตราวัด 5 หน่วย คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายความว่า	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวทั้งหมด
เห็นด้วย	หมายความว่า	ท่านเห็นด้วยกับข้อความบางส่วน
ไม่แน่ใจ	หมายความว่า	ท่านรู้สึกลังเลใจ ที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความดังกล่าว

ไม่เห็นด้วย หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวเป็นบางส่วน
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวทั้งหมด
 การแปลความหมายระดับการรับรู้ความรุนแรงเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การ
 รับรู้โอกาสเสี่ยงเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การรับรู้ประโยชน์เกี่ยวกับโรคติดเชื้อ
 ไวรัสโคโรนา 2019 และการรับรู้อุปสรรคเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แบ่งออกเป็น 3 ระดับ
 โดยใช้เกณฑ์ของบลูม (Bloom, 1975) ดังนี้

การรับรู้ระดับสูง ร้อยละ 80ขึ้นไป

การรับรู้ระดับปานกลาง ร้อยละ 60-79

การรับรู้ระดับต่ำ น้อยกว่าร้อยละ 60

ตอนที่ 6 พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า โดยมีมาตรวัด 5 หน่วย คือ ประจำ บ่อย
 นานๆครั้ง บางครั้ง ไม่เคย จำนวน 10 ข้อ

ประจำ หมายความว่า ท่านปฏิบัติ 7 ครั้งขึ้นไป/สัปดาห์

บ่อย หมายความว่า ท่านปฏิบัติ 5 –6 ครั้งขึ้นไป/สัปดาห์

นานๆครั้ง หมายความว่า ท่านปฏิบัติ 3 - 4 ครั้งขึ้นไป/สัปดาห์

บางครั้ง หมายความว่า ท่านปฏิบัติ 1 –2 ครั้งขึ้นไป/สัปดาห์

ไม่เคย หมายความว่า ท่านไม่เคยปฏิบัติเลย

การแปลความหมายระดับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แบ่งออกเป็น
 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ของบลูม (Bloom, 1975) ดังนี้

พฤติกรรมการป้องกันระดับดี ร้อยละ 80ขึ้นไป

พฤติกรรมการป้องกันระดับปานกลาง ร้อยละ 60-79

พฤติกรรมการป้องกันระดับต่ำ น้อยกว่าร้อยละ 60

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิ กลุ่มตัวอย่างตามเอกสารรับรอง เลขที่ WUEC-22-376-01
 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเกาะขวัญ เสนอต่อนายก
 องค์การบริหารส่วนตำบลดุสิต อำเภอถ้ำพรรณรา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในพื้นที่
2. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยแก่ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ทุกท่านของ
 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเกาะขวัญ ตำบลดุสิต อำเภอถ้ำพรรณรา เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์
 ของการทำวิจัย

3. ผู้วิจัยทำหนังสือขอใช้พื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย และโทรศัพท์นัดหมายเวลากับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอกำแพงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อที่จะนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการเข้าไปเก็บข้อมูล

4. ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอกำแพงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช จากกลุ่มตัวอย่าง 40 คน เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ขั้นตอนการ

1. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตัวเองในวันประชุมประจำเดือนของหน่วยงาน จำนวน 1 ครั้งโดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามนาน 30 นาทีต่อคน

2. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยให้อธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามในแต่ละส่วน

3. ผู้ช่วยนักวิจัยอธิบายถึงวิธีการตอบแบบสอบถามในแต่ละส่วนให้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. เมื่อเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติในการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนและแล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติพรรณนา มาวิเคราะห์หาค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และสูงสุดนำเสนอในรูปแบบตารางและการบรรยาย

2. ข้อมูลความรู้ ทักษะคิด แรงสนับสนุนทางสังคม การรับรู้ และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอกำแพงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับสูงโดยใช้สถิติพรรณนา มาวิเคราะห์หา จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางและการบรรยาย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ระดับทักษะคิด และระดับการรับรู้ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอกำแพงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยใช้การหาความสัมพันธ์ด้วยโคสแคว์ (χ^2) ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 นำเสนอในรูปแบบ ตารางและการบรรยาย

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูสิต อำเภอกำแพงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 60.00) อายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี (ร้อยละ 40.00) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 57.50) สถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ 85.00) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

น้อยกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 40.00) ตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ร้อยละ 50.00) และระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 1-5 ปี (ร้อยละ 62.50)

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 70.00) รองลงมา คือ ระดับสูง (ร้อยละ 20.00) และมีคะแนนความรู้ เฉลี่ย 10.65 คะแนน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน) คะแนนต่ำสุด 7 คะแนน คะแนนสูงสุด 13 คะแนน

ส่วนที่ 3 ทักษะเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

กลุ่มตัวอย่างมีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52.50) รองลงมา คือ ระดับสูง (ร้อยละ 47.50) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนทักษะ เฉลี่ย 50.80 คะแนน (คะแนนเต็ม 65 คะแนน) คะแนนต่ำสุด 41 คะแนน คะแนนสูงสุด 65 คะแนน

ส่วนที่ 4 แรงสนับสนุนทางสังคมเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

กลุ่มตัวอย่างมีแรงสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52.50) รองลงมา คือ ระดับสูง (ร้อยละ 16.5) คะแนนแรงสนับสนุนทางสังคมเฉลี่ย 46.27 คะแนน (คะแนนเต็ม 60 คะแนน) คะแนนต่ำสุด 33 คะแนน คะแนนสูงสุด 58 คะแนน

วิเคราะห์รายด้าน แรงสนับสนุนทางสังคมเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ด้านอารมณ์/ความรู้สึกภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.59$) ,ด้านการประเมินคุณค่าภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.69$, $SD = 0.718$) , ด้านทรัพยากรที่ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.673$) และด้านข้อมูลข่าวสารที่ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.673$)

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 87.50) และระดับปานกลาง (ร้อยละ 12.50) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการรับรู้เฉลี่ย 12.88 คะแนน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน) คะแนนต่ำสุด 10 คะแนน คะแนนสูงสุด 15 คะแนน

วิเคราะห์รายด้านระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่าการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค, การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันการเกิดโรค และการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 80.00 , 87.50 , 47.50 ตามลำดับ)

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับพฤติกรรมการ ป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (n=40)

พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง (40 คะแนน ขึ้นไป)	35	87.50
ระดับปานกลาง (31-39 คะแนน)	5	12.50
(Mean = 44.65 , Median = 45 , Min 38 , Max = 50)		

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 87.50) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 12.50) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการปฏิบัติเฉลี่ย 44.65 คะแนน (คะแนนเต็ม 50 คะแนน) คะแนนต่ำสุด 38 คะแนน คะแนนสูงสุด 50 คะแนน

ส่วนที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ทักษะ และการรับรู้ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ระดับ	ระดับพฤติกรรม		df	χ^2 (Sig.)
	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	สูง จำนวน (ร้อยละ)		
ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019			1	84.463 (0.020)
ระดับสูง	1(2.50)	8(20.00)		
ระดับปานกลาง และต่ำ	4(10.00)	27(67.50)		

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดุสิต อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สูง มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับสูง (ร้อยละ 20.00) ส่วนเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดุสิต อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ปานกลาง มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับสูง (ร้อยละ 57.50) ส่วนเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดุสิต อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่ำ มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับสูง (ร้อยละ 10.00) เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ซึ่งพบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างมีนัยสถิติ(P = 0.020)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ระดับ	ระดับพฤติกรรม		df	χ^2 (Sig.)
	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	สูง จำนวน (ร้อยละ)		
ทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019			1	5.221 (0.022)
ระดับสูง		22 (55.00)		
ระดับปานกลาง	5(12.50)	13(32.50)		

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างระดับทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดู่สิต อำเภอลำพูน จัหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สูง มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับสูง (ร้อยละ 55.00) ส่วนเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดู่สิต อำเภอลำพูน จัหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ปานกลาง มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับสูง (ร้อยละ 32.50) เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ซึ่งพบว่า ระดับทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างมีนัยสถิติ (0.022)

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ระดับ	ระดับพฤติกรรม		df	χ^2 (Sig.)
	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	สูง จำนวน (ร้อยละ)		
การรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019			1	9.587 (0.02)
ระดับสูง	1(2.50)	20(50.00)		
ระดับปานกลาง	4(10.00)	15(37.50)		

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดู่สิต อำเภอลำพูน จัหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สูง มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับสูง (ร้อยละ 50.00) ส่วนเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดู่สิต อำเภอลำพูน จัหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ปานกลาง มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับสูง

(ร้อยละ 37.5) เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ซึ่งพบว่า ระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างมีนัยสถิติ (0.02)

สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้แก่ ระดับความรู้, ระดับทัศนคติ และระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ($P = 0.020, 0.022, 0.02$ ตามลำดับ)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดุสิต อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้อง กับผลวิจัยของจันทิมา ห้าวหาญ และ พรรณวดี ขาจริง. (2564) พบว่า ประชาชนในจังหวัดภูเก็ตมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.77$) พฤติกรรมการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต มีการป้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=0.89$)

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่าระดับความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างมีนัยสถิติ ($P = 0.020$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้อง กับผลวิจัยของ ธวัชชัย ยืนยาว, และเพ็ญนภา บุญเสริม (2563) พบว่า ความรู้เรื่อง การป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกัน การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=11.064, p=0.001$), กัมปนาท โคตรพันธ์ และนิยม จันทน์นวล. (2565) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรอบรู้ด้านสุขภาพในการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 65.4 พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 55.3 และภาพรวมความรอบรู้ด้านสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.522, p\text{-value} < 0.001$), ดร.ณชนก พันธุ์สุมา และ พงษ์สิทธิ์ บุญรักษา (2564) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง ทัศนคติและพฤติกรรมการป้องกันโควิด 19 อยู่ในระดับดี กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 62.4, 71.3 และ 72.4 ความรู้กับพฤติกรรมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ ($r_s = 0.47$), บงกช โมระสกุล และ พรศิริ พันธุ์สี (2564) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ($r=0.231, p<0.01$) และธานี กล่อมใจ และคณะ. (2564) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรู้กับคะแนนพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} > 0.05$)

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างระดับทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่าระดับทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา

2019 อย่างมีนัยสถิติ (0.022) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลวิจัยของ ธวัชชัย ยืนยาว, และเพ็ญญา บุญเสริม (2563) พบว่า ทักษะการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($X^2=23.234, p<0.001$) , Clark, Davila, Regis, & Kraus (2020) พบว่า พบว่า การเชื่อว่าการดูแลสุขภาพ ปฏิบัติตามข้อควรระวัง จะมีผลในการหลีกเลี่ยง COVID-19 ความเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพและการรับรู้ว่าตนเองมีความเสี่ยงต่อ COVID-19 ความรุนแรงของ COVID-19 , ตรีชนก พันธุ์สุมา และ พงษ์สิทธิ์ บุญรักษา (2564) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ทักษะและพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับดี กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 62.4, 71.3 และ 72.4 ทักษะเกี่ยวกับพฤติกรรมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r_s = 0.79$)

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากการศึกษาความสัมพันธ์ พบว่าระดับการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างมีนัยสถิติ (0.02) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลวิจัยของ เหวินลอย (2565) พบว่า ปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คือ การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค ($\beta = 0.223, p < 0.01$) การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรค ($\beta = 0.174, p = 0.05$) การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันการเกิดโรค ($\beta = 0.167, p < 0.05$) , ฮูดา แวะหะยี (2563) พบว่า การรับรู้ความรุนแรงของโรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันของโรค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, นาริมะห์ แวปูเตะ และคณะ (2564) พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวในการป้องกัน โรคไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาในระดับปานกลาง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r=.546$) , Atchison et al. (2020) พบว่า หลังจากการแนะนำของรัฐบาลเกี่ยวกับความห่างเหินทางสังคม ทำให้ประชาชนมีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมที่ปฏิบัติได้ด้วยตนเองในระดับสูง โดยเฉพาะมาตรการล้างมือให้บ่อยขึ้นด้วยสบู่และน้ำ การใช้เจลล้างมือและการปิดจมูกและปากเมื่อจามหรือไอ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.พยาบาลควรมีการนำเสนอข้อมูลผลการวิจัยให้กับหน่วยภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลการวิจัย สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการอ้างอิง ทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนาคตต่อไป

2.จากผลการศึกษา พบว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดุสิต อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราชได้ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการสร้างความสนใจในการรับรู้นโยบายในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้กับประชาชน ในพื้นที่ เช่น มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้ พฤติกรรม

ป้องกันโรค ที่เป็น New Normal ที่แตกต่างไปจากการปฏิบัติแบบเดิมๆ สอน และกระตุ้นให้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความเคยชิน อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.ควรมีการศึกษาวิจัยในรูปแบบอื่น เช่น รูปแบบเชิงทดลอง ใช้กระบวนการการมี ส่วนร่วม หรือการประชาคม เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วม การตระหนักในชุมชน การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน เกี่ยวกับความรู้ และทรัพยากร ช่วยให้การปฏิบัติงานป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชน ของประชาชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.มีการศึกษาวิจัยผลการดำเนินงานตามนโยบาย กลยุทธ์ของภาครัฐในแนวทางการปฏิบัติ ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

บรรณานุกรม

- กัมปนาท โคตรพันธ์และ นิยม จันทร์นวล. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างความรอบรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในจังหวัดมุกดาหาร. วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. **การประชุมวิชาการระดับชาติ มอน.วิจัยครั้งที่ 16**. 148-160
- จันทิมา ห้าวหาญ และพรธรรมาวี ขาจริง. (2563). ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 (COVID-19) ของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต. นวัตกรรมทางสังคมของชุมชนในยุคของการเปลี่ยนแปลงโลกท่ามกลางวิกฤต โควิด-19. **วารสารวิชาการระดับชาติครั้งที่ 11** ปีการศึกษา 2563. 169-178
- เขาวลิต เลื่อนลอย. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชน อำเภอศรีนคร จังหวัดสุโขทัย. **วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา**, 2(1), 18-33
- ดรัญชนก พันธุ์สุมา และพงษ์สิทธิ์ บุญรักษา. (2564). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการป้องกันโควิด 19 ของประชาชนในตำบล ปรุใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. **วารสารศรีนครินทร์เวชสาร**, 36(5), 597-604.
- ธวัชชัย ยืนยาว, และเพ็ญญา บุญเสริม. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะต่อพฤติกรรมการป้องกัน การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) หญิงในจังหวัดสุรินทร์. **วารสารการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ**, 35(3), 555-564.
- นาริมาห์ แวปูเตะ และคณะ. (2564). พฤติกรรมการป้องกันโรคจากไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. **วารสารวิชาการสาธารณสุขชุมชน**, 3(2), 31-39.
- อภิชาติ อินทเจริญ, คันธมาพันธ์ กาญจนภูมิ, กัลยา ต้นสกุล และ สุวรรณมา ปัตตะพัฒน์. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา. **วารสารสภาการสาธารณสุขชุมชน**, 3(2), 19-30.
- ฮูดา แวหะยี. (2563). การรับรู้ความรุนแรงและพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของวัยรุ่นในเขตตำบลสะเตงนอก อำเภอเมือง จังหวัดยะลา. **วารสารวิชาการสาธารณสุขชุมชน**, 6(4), 158-168.
- Atchison, C. J., Bowman, L., Vrinten, C., Redd, R., Pristera, P., Eaton, J. W., & Ward, H. (2020). **Perceptions and behavioural responses of the general public during the covid-19 pandemic: A cross-sectional survey of uk adults**. London: Imperial College London.
- Clark, C., Davila, A., Regis, M., & Kraus, S. (2020). **Predictors of covid-19 voluntary compliance behaviors: An international investigation**. Global transitions, 2, 76-82.

